

Motion till riksdagen

1988/89:So8

av Anita Stenberg m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1988/89:5 med förslag om ny smittskyddslag m.m.

Miljöpartiet de gröna anser att en ny smittskyddslag behövs eftersom förändringar har skett beträffande smittsamma sjukdomars omfattning och spridning. Bättre bostäder, kost och hygien har förbättrat hälsotillståndet men industritillverkad med risk för sämre kvalitet, utlandsresor med större risk för ovanliga sjukdomar och större sexuell frihet har ökat smittrisen. Förbättrade kunskaper om utländsk smitta har ökat möjligheten till förebyggande åtgärder och möjlighet att bota sjukdom. Dessutom avskaffades länsläkarorganisationen 1981 och sedan 1983 har landstingen ansvaret för att förebygga smittspridning förutom vård av smittad.

Den gällande smittskyddslagen omfattar allmänfarliga sjukdomar, veneriska sjukdomar och övriga smittsamma sjukdomar. Det nya lagförslaget innehåller samhällsfarliga och övriga smittsamma sjukdomar. Veneriska sjukdomar kommer därför inte att särregleras i fortsättningen. Vi anser det positivt att lägga större vikt vid sjukdomars hälsorisk än vid att smittämnet överförs sexuellt. Vi anser det rätt att den speciella straffbestämmelsen beträffande sexuellt umgänge vid venerisk sjukdom härigenom kommer att upphöra.

– Vi vill att de samhällsfarliga sjukdomarna skall uppräknas i lagtexten eftersom tvångsåtgärder kan tillgripas mot den enskilde och då skall riksdagen ha beslutat vid vilken sjukdom detta kan bli aktuellt. Detta kan ske om sjukdomen har hög smittsamhet, explosiv utbredning och medför hög dödlighet eller ger bestående skador.

– Vi anser att sådan sjukdom också skall kunna tas bort från listan om sjukdomen ändrar karaktär till det bättre. Landstingskommunerna bör ha ansvaret för smittskydd och personinriktade åtgärder. Miljö- och hälso-skyddsnämnderna bör ingripa mot särskilda smittkällor i miljön, t.ex. livsmedelsburen smitta, smitta från avloppsvatten, vattentäcker, ventilationssystem och smitta från djur. Socialstyrelsen skall ha tillsynen över smittskyddet i landet i sin helhet. Hälso- och sjukvårdsnämnden och smittskyddsläkaren skall samarbeta med varandra och med behandlande läkare.

Enligt utredarens förslag har den smittade inte någon absolut skyldighet att på eget initiativ söka läkare om han tror att han lider av en samhällsfarlig sjukdom. Det har han först efter anmodan av smittskyddsläkare. Enligt propositionen har den smittade denna skyldighet.

- Vi stöder utredaren i denna fråga.
- Vi kräver att ingen skall kunna utsättas för tvångsisolering, dvs. frihetsberövande åtgärd, utan beslut av domstol.
- Vi vill att beslut om förlängd tvångsisolering skall kunna överklagas till länsrätten.
- Vi anser att smittspårning skall kunna ske men med största möjliga hänsyn till de inblandades integritet.

Mot. 1988/89
So8

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

1. att riksdagen beslutar att de samhällsfarliga sjukdomarna skall uppräknas i lagtexten,
2. att riksdagen beslutar att "samhällsfarlig sjukdom" skall kunna tas bort från listan om sjukdomen ändrar karaktär till det bättre,
3. att riksdagen beslutar att den smittade inte skall ha någon absolut skyldighet att på eget initiativ söka läkare om han tror att han lider av en samhällsfarlig sjukdom utan först efter anmodan av smittskyddsläkare,
4. att riksdagen beslutar att ingen skall kunna tvångsisoleras utan beslut av domstol,
5. att riksdagen beslutar att beslut om förlängd tvångsisolering skall kunna överklagas till länsrätten,
6. att riksdagen beslutar att smittspårning skall kunna ske med största möjliga hänsyn till de inblandades integritet.

Stockholm den 18 oktober 1988

Anita Stenberg (mp)

Inger Schörling (mp)

Marianne Samuelsson (mp)

Claes Roxbergh (mp)